

در سال تحصیلی جاری، بخش قابل توجهی از مطالب مجله رشد مدیریت به موضوع تحول و آثار مثبت آن در آموزش و پرورش و چپستی و چگونگی آن اختصاص یافته است. مصاحبه‌های مدیران تحول (شماره‌های ۱، ۲، ۳ و ۴) و مدیران مدارس (شماره‌های ۵، ۶ و ۷) نیز گویای همین امر است. همه ما باید در تغییر و تحولات بنیادین آموزش و پرورش، احساس وظیفه داشته باشیم و در حد توانمان فکر و عمل کنیم. باید دست به قلم ببریم و نقطه نظرتمان را بنویسیم. حیف است تنها شاهد و نظاره‌گر تغییر باشیم!

از هم‌اکنون باید ابتدا خودمان را برای پذیرش و انجام اقدامات تغییر مهیا کنیم. این آمادگی مستلزم افزایش مهارت و درک و از همه مهم‌تر نگرش مثبت نسبت به تحولات است. نگرش، احساسی درونی است که از طریق تغییر رفتار و منش منتقل می‌شود. ما از طریق رفتارها و منش هامان میل و شوق به تحولات و تغییرات را در همکارانمان افزایش می‌دهیم.

در این که وضعیت آموزش و پرورش کنونی ما وضعیت مطلوبمان نیست و نیاز به بهبود دارد، شکی نیست و خوشبختانه همه ما به آن واقفیم؛ اما چیزی که می‌تواند اندکی رنج‌آور باشد، بی‌میلی و غیرحرفه‌ای فکر کردن ماست. همه چیز را از پشت عینک بی‌اعتمادی دیدن و زمان، این گنج فوق‌طالایی و غیرقابل ذخیره شدن را از دست دادن، رنج‌آور است. یکی از مهم‌ترین کارهایی که می‌توانیم انجام دهیم، دخالت در تغییر است. تا کی می‌خواهیم تماشاگر آن باشیم؟ برای دخالت باید اندیشه کرده و زبان بگشاییم و دست به قلم ببریم و تجارب خوب و ارزنده‌مان را مستند کنیم. باید به خودمان تکیه کنیم و به خود امیدوار باشیم. مگر آن‌هایی که توانستند تحولی در آموزش و پرورش کودکان کشورشان ایجاد کنند، چه چیزی بیشتر از من و شما داشته‌اند؟ الا خودباوری و امیدواری؟! چرا خودمان را کمتر باور می‌کنیم و از بیگانگان مثال می‌آوریم؟ ما برای این که با همین منابع، بسیار بهتر از وضعیت فعلی، نظام آموزشی‌مان را بهبود بخشیم باید اولاً به حساب آورده شویم و عامل تغییر باشیم و ثانیاً منتظر نماییم تا تغییر را به ما هدیه کنند. تغییر یک هدیه نیست، بلکه یک خواست، همراه با توانستن است. از همه شما انتظار می‌رود اسناد تحول در آموزش و پرورش را مطالعه و پیرامون آن تفکر و اظهار نظر کنید. ما منتظر نظرات آمیخته به تجارب ارزشمند شما هستیم. ■

سر دبیر

مداخله‌گر تغییر باشیم نه تماشاگر آن

سرآغاز